

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.III.21.076/2015/7.szám

A Kúria a dr. Pusztai Judith pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Izsák Péter ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Szegedi Járásbíróság előtt 5.P.20.028/2013. szám alatt megindított és másodfokon a Szegedi Törvényszék 2.Pf.20.164/2015/5. számú ítéletével befejezett perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a dr. Jakab Tamás ügyvéd által képviselt Biztosító beavatkozott, a jogerős ítélet ellen a felperes által 34. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek és a beavatkozónak külön-külön 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg az 520.000 (ötszázhuszezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

A felülvizsgálati eljárásban a felperes teljes mértékben pervesztes lett.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperest ügyeleti beutalóval, hasi panaszai miatt 2012. április 15-én szállították az alperes kórházba, ahol vér- és vizeletvizsgálatot, mellkasi röntgenvizsgálatot, teljes has és kismedence ultrahangvizsgálatot végeztek. A vizeletvizsgálat fehérje és genny értéke úgynevezett négykeresztes pozitivitást mutatott. A vizsgálatok alapján bal oldali heveny vesemedence-gyulladást diagnosztizáltak és a beteget gyógyszerek felírása mellett azzal bocsátották otthonába, hogy az Urológiai Ambulancián kontrollvizsgálaton jelentkezzen. A felperes 2012. április 16-án az alperes Idegsebészeti Klinikáján megjelent, a nyaki gerinc MRI vizsgálat eredménye idegsebészeti teendőt nem indokolt. 2012.

április 17-én a felperes az alperes Urológiai Klinikájára ment, ahol az elvégzett vizsgálatok alapján a megkezdett kezelés folytatását javasolták. 2012. április 20-án a felperest mentő szállította a T. Kórház Urológiai Osztályára és 2012. április 24-én vastagbél-gurdély gyulladásra visszavezethető átfúródás miatt életmentő javallatú műtétet végeztek. Ezt követően a hasfalán keletkező tályog, illetőleg a hasfal szétnyílása miatt a felperesen több újabb műtétet is végeztek, amelyek folytán hasfalán hegek találhatók, a hasfal elvékonyodása észlelhető.

A felperes a keresetében a vagyoni és nem vagyoni kára megtérítésére kérte az alperes kötelezését, mert álláspontja szerint az alperes orvosai nem úgy jártak el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, nem voltak figyelemmel az ellátás ideje alatt a felperesnél végig jelentkező magas, 40 fokos lázra és nem megfelelően értékelték a vizeletben lévő fehérszálakat, illetőleg gennyet. 2012. április 17-én indokolt lett volna a felperes további kórházban tartása és kivizsgálása, a kellő időben elvégzett teljes körű kivizsgálás elmaradása vezetett a vastagbél perforálódásához, a hashártyagyulladás kialakulásához és ez tette szükségessé az életmentő műtét elvégzését is.

Az alperes és a beavatkozó a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a szükséges vizsgálatokat az alperes kórházban elvégezték és nem volt olyan jel, amely perforációs veszéllyel járó elváltozást vagy gyulladást igazolt volna.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítélete indokolásában az orvosszakértői vélemény alapján azt állapította meg, hogy nem igazolható a felperesi hátrány és az alperes által végzett ellátás, illetőleg annak elmaradása közötti okozati összefüggés fennállása, ezért a keresetet elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében helyes indokai alapján - helybenhagyta. A felperes által a fellebbezésben előadott bizonyítási indítványok tekintetében megállapította, hogy azok egyrészt nem szükségesek, mert nem igazolták volna, hogy a bél átfúródás, illetőleg az ehhez vezető okfolyamat az alperesnél történt kezelés során már megtörténhetett volna vagy felismerhető volt; másrészt pedig az indítvány a Pp. 235. §-ának (1) bekezdése alapján sem volt figyelembe vehető.

A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasító döntés meghozatalára irányult. Jogi álláspontja szerint a jogerős döntés a Pp. 206. §-ának (1) bekezdését sérti. A felperes kifogásolta, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta az intézeti ellátáskor, 2012. április 17-én fennálló magas lázat és erős fájdalmakat. Nem

vitatta, hogy egyes bizonyítási indítványait csak a másodfokú bíróság előtt terjesztette elő és utalt arra, hogy a birtokában lévő és a bírósághoz becsatolt 2012. április 17-i ambuláns kezelőlap nem tartalmaz olyan megállapítást, hogy a felperes láztalan. A t-i orvosi ügyelet, dr. R.M. „kártyás orvos” és a t-i Országos Mentőszolgálat megkeresésével a kötelezettségszegést, továbbá szavahihetőségét kívánta bizonyítani, azonban az indítványok elutasítása miatt az első- és a másodfokú ítélet megalapozatlan. Az igazságügyi orvosszakértő szóban előterjesztett véleménye alátámasztotta, hogy a CT Sz-n is kimutatta volna a vastagbélgyulladást, azonban írásbeli véleménye szerint a vizsgálat elrendelése indokolatlan volt. A felperes szerint az ellentmondást a másodfokú bíróság nem oldotta fel, ezért ezt a megismételt eljárásban kell a bíróságnak megtennie a tényállás pontosításával.

Az alperes és a beavatkozó a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérték. Hivatkoztak arra, hogy a felülvizsgálati kérelem nem részletezi azt, hogy az első- és a másodfokú bíróság milyen tevékenységével, milyen magatartásával sértette a Pp. 206. §-ának (1) bekezdését. Álláspontjuk szerint a bíróság kellően megindokolta, hogy a felperes által felajánlott bizonyítást miért nem tartotta szükségesnek, illetőleg, hogy az indítványt a másodfokú bíróság miért nem veheti figyelembe. Az állítása a felperesnek pedig iratellenes, hogy az életmentő műtetre 2012. április 20-án került sor, a szakértői véleményre alapított számítása ezért téves. A beavatkozó szerint a felperesnél feltehetőleg a tatabányai kórházba szállítás ideje körül történhetett a heveny folyamat kialakulása. Az alperes 2012. április 17-én még nem észlelhetett egy nem létező folyamatot.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A jogerős ítélet indokolásában a bíróság helyesen hivatkozott a jogvita elbírálására irányadó anyagi jogi szabályokra. A Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 339. §-ának (1) bekezdése és a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján a kártérítési felelősség együttes feltételei közül a felperest terhelte károsodása mellett annak bizonyítása, hogy az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben következett be. Bármelyik feltétel bizonyításának hiányában nem kerül sor az alperes kimentésének vizsgálatára és a keresetet a bíróság alappal utasítja el. Az adott esetben a bíróság az okozati összefüggés bizonyítatlanságát a bizonyítékok Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti mérlegelésével helyesen állapította meg, azzal, hogy elsősorban az nem állapítható meg: a kezelés során lett volna

olyan hiba, illetőleg mulasztás, amelynek a következménye lenne a felperes kára. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott és a fellebbezésben előterjesztett bizonyítási indítványok mellőzése - figyelemmel a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésére - jogszerű volt, azt a felperes alaptalanul kifogásolta. A műtét időpontját a felperes nem vitásan tévesen tüntette fel, mert az nem 2012. április 20-án, hanem 2012. április 24-én történt. A szakvéleményből megállapítható, hogy a vesemedence-gyulladás nem okozhatta a bélben kialakult szövődményt és 4-5 napnál nem volt hosszabb idő a heveny folyamat indulása és a bél átfúródása, a műtéti javallat megfogalmazása (2012. április 24.) között. Ebből következően az öt napnál korábbi időpontban, április 15-én és április 17-én történt kezelés idején a heveny folyamat még nem alakult ki, nem volt olyan tünet, amely a CT vizsgálat elvégzését vagy további kórházi kezelést indokolt volna. A felperes szerint a 2012. április 17-i kezelőlap nem tartalmazza, hogy a beteg láztalan, de a felperes azt sem bizonyította, hogy ekkor magas láza lett volna. Az a tény, hogy már genny sem volt a vizeletében azt igazolta, hogy a beteg kezelt állapota javult. Az orvosszakértői vélemény ellentmondást nem tartalmaz. A szakértőnek az a nyilatkozata, hogy a CT Sz-n is kimutatta volna a vastagbélgyulladást, nem ellentétes azzal a megállapítással, hogy az alperesnél még a CT elrendelésének nem volt indoka. A bíróságnak a kereset alapján azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes a beteg panaszai alapján a szükséges vizsgálatokat elvégezte-e és volt-e olyan indokolt vizsgálat, amelynek elmulasztása összefüggésben áll a károsodás bekövetkezésével. A szakértői vélemény azt igazolta, hogy a felperes bizonyítottan fennálló panaszai alapján a szükséges vizsgálatok megtörténtek, a vizsgálati eredményeknek megfelelő kezelést elvégezték, ezzel szemben a felperes állította, de nem bizonyította, hogy a szakértő által hivatkozott öt napot megelőzően lettek volna olyan tünetei, amelyek olyan vizsgálatokat, illetőleg kórházi kezelést tettek volna szükségessé, amelyek elmulasztása okozati összefüggésben áll a károsodás bekövetkezésével.

A kifejtettekre tekintettel a keresetet az okozati összefüggés fennállásának hiánya miatt elutasító jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperes és a beavatkozó felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, míg a felülvizsgálati illeték viseléséről szóló rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésén és a 14. §-án alapul. A felperes pervesztességének tényét a Kúria a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2015. október 21.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő
HM